

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/23/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111226247
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4111226247.4

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v právnej veci žalobcu: CADIS, s.r.o., so sídlom Biskupická 18, 821 06 Bratislava, IČO: 35 682 639, zastúpenému: Mgr. Richard Trusina, advokát so sídlom Háľkova 1, 831 03 Bratislava, proti žalovanému: I. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX M. XXX, zastúpeného: ALTER IURIS, s.r.o. so sídlom Tolstého 9, 811 06 Bratislava, IČO: 36 708 771, o poskytnutie ochrany majetkových práv zo zamestnaneckého diela, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 30. septembra 2020 č.k. 12C/176/2011-2162, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom žalobu zamietol. Žalovanému priznal náhradu trov konania v plnej výške voči žalobcovi s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 137 Civilného sporového poriadku.

1.2. Súd prvej inštancie uviedol, že podmienkou určovacej žaloby je, aby mal žalobca na takomto určení naliehavý právny záujem, ktorý musí preukázať, ibaže by právny záujem vyplýval z osobitného predpisu. V prejednávanej veci je osobitným predpisom autorský zákon č. 185/2015 Z.z. účinný od 01.01.2016, predtým autorský zákon č. 618/2003 Z.z. účinný od 01.01.2004 a pred ním autorský zákon č. 383/1997 Z.z. účinný od 01.01.1998, ktorý uvádza určovacie žaloby vo veciach autorského práva, ako žalobu na určenie autorstva, o určenie, či vytvorené dielo je zamestnaneckým dielom alebo školským dielom, o určenie platnosti resp. neplatnosti licenčnej zmluvy, o určenie, že použitím autorského diela došlo k nekalosúťažnému konaniu, o určenie práva k predtým nezverejnenému dielu, o určenie, že vytvorené dielo je plagiatom. U takýchto typov žalôb žalobca nemusí preukazovať naliehavý právny záujem, ten vyplýva priamo z autorského zákona, ako osobitného predpisu. Konštatoval, že v prejednávanej veci tomu tak nie je, keďže žalobca sa domáha určenia, že je vlastníkom majetkových práv k dielu, preto musí preukázať naliehavý právny záujem na podanej žalobe.

1.3. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že žalobca v zásade nemá naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je alebo nie je, ak už došlo k porušeniu práva, kedy ochranu už porušeného práva môže dosiahnuť žalobou na plnenie. V danej veci žalobca v konaní tvrdil, že zo strany žalovaného už došlo k porušeniu jeho práva, ešte v čase pred podaním žaloby na súd. Vyslovil názor, že žalobca nepreukázal na podanej žalobe naliehavý právny záujem a že určovacia žaloba by neposkytla žalobcovi konečnú ochranu. Nestotožnil sa s tvrdením žalobcu, že naliehavý právny záujem bol daný v čase podania žaloby, ten musí byť daný a preukázaný v čase rozhodovania súdu. Na uvedenom nič nemení ani tá okolnosť, že v čase podania žaloby platil Občiansky súdny poriadok, a v čase rozhodovania súdu platí Civilný sporový poriadok. Súd sa riadi a je pre neho záväzný ten zákon, ktorý platí a je účinný v čase rozhodovania, a tým je Civilný sporový poriadok. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Cdo/112/2004

určovací žaloba nie je spravidla opodstatnená najmä vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva, alebo ak požadované určenie má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je (nie je) právny vzťah alebo právo. Uviedol, že ak by žalobe vyhovel, a rozhodol o určení majetkových práv k počítačovému programu I. v prospech žalobcu, nevyriešil by sa tým úplne obsah spornosti právneho vzťahu, pretože by bol daný nárok žalobcu voči žalovanému napr. o náhradu škody, teda vznikol by tak predpoklad podania určovacej žaloby. Mal za to, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na podanej žalobe, pretože ten musí úplne vyriešiť obsah spornosti, čo neplatí na predmetnú vec. Žalobca má iné právne nástroje, akými sú napr. žaloba na peňažné plnenie, náhrada nemajetkovej ujmy, náhrada škody, primeraného zadostučinenie, žaloba na odstránenie rušivého protiprávneho konania, určenie autorstva, požadovanie zákazu ohrozenia svojho práva, zákaz neoprávneného zásahu do svojho práva, odstránenie následkov zásahu do práva, atď. Dokonca sám žalobca tak aj urobil a podal žalobu proti žalovanému o zaplatenie náhrady škody vo výške 89 597 eur, konanie je vedené na Okresnom súde Topoľčany pod sp.zn 11Cpr/29/2019, a žalobu podával z titulu, že žalovaný počas svojho pracovnoprávneho pomeru u žalobcu a pracovného času u žalobcu v rokoch 2002-2003 vykonával v priestoroch žalobcu programátorské práce na počítačovom programe I. S., tieto vykonával počas pracovného času s využitím k tomu pracovných pomôcok žalobcu ako svojho zamestnávateľa. S poukazom na uvedené skutočnosti a ustanovenie § 137 CSP žalobu zamietol pre nepreukázanie naliehavého právneho záujmu žalobu, pričom meritom veci sa nezaoberal. Z rovnakých dôvodov zamietol aj návrhy žalobcu na doplnenie dokazovania dvoma znaleckými posudkami, jeden z oblasti písomoznalctva, druhý z oblasti softvéru počítačových programov, výsluch žalovaného a výsluch svedka F. N., pretože ani vykonanie týchto dôkazov by neprinieslo zmenu pri posudzovaní a preukazovaní otázky naliehavého právneho záujmu.

1.4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovanému priznal náhradu trov konania v plnej výške, nakoľko vo veci mal plný úspech, keďže žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá. Preto mal žalovaný právo na náhradu trov konania proti neúspešnej strane, ktorou je žalobca. V konaní nezistil výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa v okolnostiach danej veci, ani u žalobcu.

2.1. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na opätovné prejednanie s tým, aby sa zaoberal hmotnoprávnou stránkou veci. Dôvodil, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

2.2. Poukázal na doterajší priebeh konania, osobitne na skutočnosť, že konanie bolo prerušené v súvislosti s konaním vedenom na Okresnom súde Košice (31Cb/49/2011) a tvrdil, že to mal byť súd prvej inštancie, ktorý mal v konaní pokračovať a určiť komu patria majetkové práva k programu. Súd prvej inštancie nepotreboval počkať na vyriešenie predbežnej otázky Okresný súd Košice, nakoľko jeho výsledkom sa ani nezaoberal a žalobný návrh zamietol nie z hmotnoprávných dôvodov, ale pre neosvedčenie naliehavého právneho záujmu. Pritom konanie trvalo 9 rokov, najmä z dôvodu, že súd prvej inštancie čakal na vyriešenie predbežnej otázky. Tým boli porušené jeho práva, ktoré mu zabezpečuje Ústava Slovenskej republiky v čl. 48.

2.3. Namietal, že pri osvedčovaní naliehavého právneho záujmu je potrebné zaoberať sa vecnou stránkou sporu, nakoľko naliehavý právny záujem je prepojený s meritom sporu. K tomu poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/300/2008. Tvrdil, že konečný zmysel a cieľ podania žaloby bolo uplatniť svoje práva, ktoré boli inou osobou spochybňované tým, že previedla na iného viac práv, ako ich sama mala. Hoci je pravda, že rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach boli práva k softvéru s určitou pravdepodobnosťou pridelené žalovanému, neexistuje však rozhodnutie, ktoré by konštatovalo výlučné autorské práva žalovaného k predmetnému dielu. Namietal voči záveru súdu prvej inštancie, podľa ktorého by mu rozhodnutie vo veci samej neposkytlo konečnú ochranu. Tvrdil, že určenie a nositeľa autorských práv k dielu by vyriešilo spornosť nároku sporových strán. Následné odvodené vzťahy (náhrada škody, vydanie bezdôvodného obohatenia) sú irelevantné a nebolo úlohou súdu prvej inštancie vyjadrovať sa, či posudzovať, prípadne ďalšie uplatnenia práv žalobcom. Tvrdil, že v tejto situácii nemá žiadnu inú možnosť domáhať sa svojich práv. Ďalej namietal voči záveru súdu prvej inštancie, podľa ktorého akékoľvek meritórne rozhodnutie by bolo vydané, nevyriešila by sa (úplne) otázka spornosti právneho vzťahu medzi sporovými stranami. Tvrdil, že táto otázka by bola vyriešená

absolútne, keďže nad všetku pochybnosť by bola rozptýlená neistota sporových strán ohľadom toho, kto je nositeľom autorských práv. K tomu poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu sp.zn. ÚS/419/2017-21 a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/136/2007. Tvrdil, že z rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je jasné, podľa ktorého právneho predpisu posudzoval hmotnoprávnu stránku sporu, i keď každý z prepisov rieši otázky zamestnaneckého diela (zákon č. 383/1997 Z.z. v § 17 ods. 6, č. 618/2003 Z.z. v § 50 ods. 1 a zákon č. 185/2015 Z.z. v § 90 ods. 1). Namietal, že autorský zákon nie je osobitným predpisom, ktorý má na mysli ustanovenie § 137 písm. c) CSP, keďže tento zákon demonštratívne uvádza žaloby, ktoré podľa povahy sú žalobami určovacími, najmä žaloba o určenie autorstva.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že ho považuje za nedôvodné s poukazom na dôvody napadnutého rozhodnutia. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu, podľa ktorého má na požadovanom určení naliehavý právny záujem, pričom citoval Veľký komentár Civilného sporového poriadku (S., T., N., O., N., H. a kol., 2016, s. 500). Pokiaľ žalobca tvrdil, že zo strany žalovaného malo dôjsť k porušeniu práva žalobcu ešte pred podaním žaloby, žalobca nemá naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je alebo nie je, z dôvodu, že má možnosť žalovať splnenie povinnosti. Zároveň tvrdené právo už nie je v štádiu neistoty alebo ohrozenia, nakoľko už podľa tvrdení žalobcu reálne došlo k jeho porušeniu a za týmto účelom si uplatnil aj na Okresnom súde Topoľčany pod sp.zn. 11Cpr/29/2019 nárok zo zodpovednosti za škodu vyplývajúcu z pracovnoprávneho pomeru žalovaného u žalobcu. Tvrdil, že v konaní pred Okresným súdom Košice I. sp.zn. 31Cb/49/2011, ako súd prvej inštancie, tak aj odvolací súd dospeli k záveru, že prvým nositeľom autorských a majetkových práv k programu I.-S. je žalovaný, preto žalobcovi v konaní pred Okresným súdom Nitra nemôže vzniknúť nositeľstvo majetkových práv k počítačovému programu I.-S. z titulu zamestnaneckého diela. Keďže je zrejmé, že súdy sa už v právoplatne rozhodnutej veci (rozhodnutia Okresného súdu Košice I, sp.zn. 31Cb/49/2011, a Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 2Cob/147/2017) zaoberali otázkou majetkových práv k počítačovému programu I. S., pričom dospeli k záveru, že žalobcovi tieto neprináležia, potom žalobca nemá na určení, že je vlastníkom majetkových práv k počítačovému programu I. S. naliehavý právny záujem, nakoľko táto otázka už bola vyriešená v inom súdnom konaní. K otázke naliehavého právneho záujmu poukázal na príslušnú judikatúru (Z IV, s. 705, ZSP 78/2006, rozsudok Najvyššieho súdu SR, č.k.: 3 Cdo 112/2004). Považoval za správny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice I. pod sp.zn. 31Cb/49/2011. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok celom rozsahu potvrdil a priznal mu voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

4. Žalobca vo vyjadrení z 16.02.2021 uviedol, že žaloba vedená na OS Topoľčany bolo stiahnutá dňa 05.02.2020 a súd sa ňou nezaoberal. Nárok na náhradu škody by bol premlčaný. Nemožnosť domáhať sa náhrady škody potvrdzuje jeho naliehavý právny záujem na požadovanom určení, keďže nemá iný prostriedok ochrany tvrdeného práva. Namietal, že tvrdenia žalovaného vo vyjadrení ohľadom vyriešenia otázky vlastníctva majetkovej časti autorských práv v konaní vedenom na Okresnom súde Košice sp.zn. 31Cb/49/2011 nie sú pravdivé.

5. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 11.03.2021 uviedol, že tvrdenia žalobcu v ostatnom vyjadrení považuje za zavádzajúce a nepravdivé a nesúhlasí s nimi. Zopakoval svoju argumentáciu k otázke naliehavého právneho záujmu žalobcu. Opätovne tiež poukázal na závery súdov v konaní vedenom na Okresnom súde Košice sp.zn. 31Cb/49/2011, z ktorých rozhodnutí citoval.

6. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 03.05.2021 rovnako opakovane poukázal na závery súdov v konaní vedenom na Okresnom súde Košice sp.zn. 31Cb/49/2011, ktoré považoval za nesúladne s tvrdeniami žalovaného.

7.1. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 14.05.2021 uviedol, že s ostatným vyjadrením žalobcu sa nestotožňuje a naďalej považuje podané odvolanie za nedôvodné. Opätovne zopakoval svoju doterajšiu argumentáciu.

7.2. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 19.07.2021 uviedol, že dopĺňa svoje skutkové tvrdenia a listinné dôkazy do súdneho spisu. K uvedenému doplneniu sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 16.09.2021.

8. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal. Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Civilný sporový poriadok, ktorý bol prijatý zákonom č. 160/2015 Z.z. a nadobudol účinnosť 01.07.2016, vychádza z princípu aplikácie procesných noriem v ňom obsiahnutých na všetky konania, teda aj na tie, ktoré boli začaté pred dňom jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

11. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

12.1. V predmetnej veci sa žalobca voči žalovanému, po pripustení zmeny žaloby, domáhal určenia, že je vlastníkom majetkových práv k dielu - software I. S., ktorý je oprávnený vykonávať vo svojom mene a na svoj účet všetky majetkové práva k dielu - software Edo S.. V žalobe dôvodil, že žalovaný, ako jeho zamestnanec, vytvoril pre neho, ako zamestnávateľa, zamestnanecké dielo, a to počítačový program I. S., ktorý je prehliadacím programom (prehliadačom) k programu F. SK. Program I. S. bol prvýkrát nainštalovaný najneskôr 23.07.2002 a žalovaný začal popri pracovnom pomere podnikáť až vydaním živnostenského listu od 01.09.2002. Preto uvedený program nemôže byť programom, ku ktorému má žalovaný, okrem osobnostných práv, aj práva majetkové. Ide o zamestnanecké dielo podľa § 50 za použitia § 87 zákona č. 618/2003 Z.z. Žalovaný svojím konaním neoprávnene zasahuje do žalobcových majetkových práv k tomuto zamestnaneckému dielu tým že, licenčnou zmluvou previedol majetkové práva k softvéru I. S. na tretí subjekt, ktorý na jej základe môže poskytovať sublicencie. Dňa 04.12.2019 žalobca zmenil žalobu a zmenu odôvodnil doplnením dôkazov o prácach žalovaného, ako zamestnanca, na spornom programe, a to pracovnou zmluvou a pracovnými výkazmi, znaleckým posudkom č. 4/2011 znalca z odboru grafológie, výpoveďou svedka Jesenského pre Okresným súdom Košice I., ktoré mali preukázať, že žalovaný nemohol program vyvinúť doma, ako jediná osoba, živnostník, bez prístupu k dátam zákazníka. Predložil aj ďalšie listiny, prípadne poukázal na listiny a znalecké posudky, ktoré sa nachádzajú v spise. Tvrdil, že všetky tieto dôkazy preukazujú, že žalovaný nemôže byť výlučným nositeľom všetkých zložiek autorských práv. Súd prvej inštancie zmenu žaloby pripustil uznesením zo dňa 25. februára 2020 č.k. 12C/76/2011-1707.

12.2. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 9. júla 2012 č.k. 12C/176/2011-736, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 28. septembra 2012 č.k. 5Co/253/2012-786, konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice I. pod spisovou značkou 31Cb/49/2011. Konanie vedené na Okresnom súde Košice I. sp.zn. 31Cb/49/2011 bolo právoplatne skončené rozsudkom zo dňa 22. mája 2017 č.k. 31Cb/49/2011-2271, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30. mája 2018 sp.zn. 2Cob/147/2017. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 16. septembra 2019 č.k. 12C/176/2011-1058 konanie prerušil do právoplatného skončenia konania o dovolaní vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp.zn. 5 Obdo/38/2019. 31Cb/49/2011. Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 10. júla 2019 sp.zn. 5 Obdo/38/2019 dovolacie konanie zastavil.

12.3. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 02.12.2019 s poukazom na rozhodnutia súdov v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I. pod spisovou značkou 31Cb/49/2011, považoval žalobu za nedôvodnú a navrhoval ju zamietnuť. Poprel všetky skutkové tvrdenia žalobcu a navrhol vykonať dokazovanie listinami, ktoré predložil, a výsluchom svedkov.

12.4. Súd prvej inštancie rozsudkom žalobu zamietol. Žalovanému priznal náhradu trov konania v plnej výške voči žalobcovi s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením. Na odvolanie žalobcu je rozsudok súdu prvej inštancie predmetom skúmania odvolacím súdom.

13. Podľa § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku, účinného od 01.07.2017, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

14. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca podával určovaciu žalobu podľa § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku, zmenu žaloby však už za účinnosti Civilného sporového poriadku (§ 137 písm. c) CSP). Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že základným predpokladom, aby sa súd zaoberal určovacou žalobou, je preukázanie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Podľa výkladu podávaného ustálenou súdnou praxou je naliehavý právny záujem daný najmä tam, kde by bez požadovaného určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo by sa jeho postavenie stalo neistým. Určovací žaloba podľa § 137 písm. c) CSP má predovšetkým preventívny charakter. Jej účelom je spravidla poskytnúť ochranu právam žalobcu skôr, než dôjde k porušeniu právneho vzťahu alebo práva. Preto má miesto tam, kde jej pomocou možno eliminovať stav ohrozenia práva či neistoty v právnom vzťahu a k zodpovedajúcej náprave nemožno dospieť inak. Ďalej má určovací žaloba svoje opodstatnenie v prípadoch, v ktorých účinnejšie než iné právne prostriedky vystihuje obsah a povahu príslušného právneho vzťahu a jej prostredníctvom možno dosiahnuť úpravy, tvoriace určitý právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia budúcich sporov účastníkov. Tieto funkcie korešponujú s podmienkou naliehavého právneho záujmu. Právny záujem, ktorý je podmienkou prípustnosti takejto žaloby musí byť naliehavý v tom zmysle, že žalobca v danom právnom vzťahu môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov. Nejde tu o samotný určovací návrh, ale o to, čoho (akého určenia) sa žalobca domáha a z akých právnych pomerov vychádza. Naliehavý právny záujem sa teda viaže na konkrétny určovací petít a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou s daným určovacím petítom môže dosiahnuť odstránenie spornosti žalobcovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu.

15.1. Odvolací súd posudzujúc predmetnú vec v zmysle citovaného zákonného ustanovenia dospel k záveru, že pokiaľ súd prvej inštancie zamietol žalobu dôvodiac nedostatkom naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení, bolo jeho rozhodnutie nesprávne, založené na nesprávnom právnom posúdení veci. Skutkové okolnosti, podľa ktorých žalovaný bol v čase vytvorenia diela zamestnancom žalobcu, dostatočne osvedčujú naliehavý právny záujem na určení, že žalobca je vlastníkom majetkových práv k predmetnému počítačovému programu. Je totiž nesporné, že žalovaný autor v minulosti s predmetným softvérom nakladal, keď uzatvoril licenčnú zmluvu so spoločnosťou B.-Y., spol. s r.o., predmetom ktorej bolo udelenie licencie na predaj programu I. J. Keďže zánikom uvedenej spoločnosti prešli oprávnenia z licenčnej zmluvy späť na žalovaného autora uvedená skutočnosť odôvodňuje stav právnej neistoty žalobcu, že žalovaný v budúcnosti opätovne zasiahne do práva žalobcu predmetný počítačový program používať ako zamestnanecké dielo.

15.2. Odvolací súd sa nestotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pretože ten úplne nevyrieši obsah spornosti právneho vzťahu, a žalobca má iné právne nástroje, napr. žalobu na peňažné plnenie, o náhradu nemajetkovej ujmy, o náhradu škody, priznanie primeraného zadosťučinenia, žaloba na odstránenie rušivého protiprávneho konania, určenie o autorstva, požadovanie zákazu ohrozenia svojho práva, zákaz neoprávneného zásahu do svojho práva, odstránenie následkov zásahu do práva a pod. Je totiž potrebné si uvedomiť, že žalobca netvrdil, že je autorom sporného počítačového programu, ktorým mal byť žalovaný. Preto cieľom podanej žaloby nebol nárok na ochranu autorského práva žalobcu, ale o určení, že žalobca oprávnený program používať. Autorský zákon účinný v čase vzniku programu (zákon č. 383/1997 Z.z.) v § 17 ods. 6 stanovuje, že v pri počítačovom programe vytvorenom zamestnancom ako plnenie jeho povinností, ktoré mu vyplývajú z pracovného pomeru alebo z obdobného pracovnoprávneho vzťahu a pod vedením zamestnávateľa, je nositeľom práva dielo použiť zamestnávateľ. Obdobnú úpravu obsahuje aj zákon č. 618/2013 Z.z. v § 50 a zákon č. 185/2015 Z.z., pričom pre posúdenie, ktorý z uvedených zákonov je potrebné v danej veci aplikovať sú rozhodujúce prechodné ustanovenia v zákone č. 618/2013 Z.z., prípadne v zákone č. 185/2015 Z.z. Pokiaľ žalobca tvrdí, že v danej veci ide o zamestnanecké dielo, a hoci žalovaný uvedené tvrdenie popiera, sám sa doposiaľ ochrany svojho autorského práva nedomáhal, je namieste záver, podľa ktorého je postavenie strán sporu naďalej neisté a odstránenie tejto neistoty možno dosiahnuť rozhodnutím o požadovanom

určovacom návrhu. Takéto rozhodnutie vytvorí právny rámec, ktorý eliminuje budúce spory účastníkov konania týkajúce sa práva používať predmetný počítačový program.

16. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní sa súd prvej inštancie bude zaoberať opodstatnenosťou uplatneného nároku žalobcu, preskúma predložené listiny, prípadne vykoná ďalšie dokazovanie navrhnuté stranami sporu a vo veci opätovne rozhodne. V novom rozhodnutí o veci zároveň rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).